

(Lugn i stormarna.doc)

Evighetsljus på mörka moln (1900)

Lugn i stormarna s 148–150

”Lugn i stormarna” är ett nyckelavsnitt. Här klargörs vad EG menar med det av honom ofta använda uttrycket ”sitta stilla”. Dessutom deklarerar EG att ”Varje orsak ligger under hans fötter”. Det betyder att allt ”hemskt” (mitt uttryck) som sker har en av Gud given orsak. Implicit; orsaken är för oss ogenomtränglig men inte för Gud. Slutligen får man i avsnittet ett svar på hur man blir en ”furste”.

Job fungerar i avsnittet som paradig (eller hellre antiparadig). Han blir uppgiven av sitt lidande och talar oförståndigt. Tillsammanstaget i ”Evighetsljus på mörka moln” är detta Jobs beteende förlåtligt. Job överger ju aldrig Gud. Mot Job står den man som tiger och gråter för sig själv och därigenom helgas till furste.

I inledningen ytterligare en sammanfattning av hans ”motgångsteologi”. Denna motgångsteologi gäller ”**många bland oss**”, d v s inte alla.

Herrens tjänarinna, fru Ester Franzén, anställd av Ev. Fosterlandsstiftelsen vid ett av dess barnhem i Indien. Hennes ord till den sörjande maken dagen före dödsbudet: »Gustav, *var stilla*, Gud är här. Ser du honom icke där?» — synas mig **innehålla ett svar ifrån Gud till många ibland oss**. Han kommer till oss genom förluster och grusar våra förhoppningar, han avstänger oss genom sjukdomar och dödsfall att såsom Mose fostras i öknen, då vi tro oss vara kallade till ett stort verk. Understundom synes Herren till och med strida emot sig själv, då han tager bort sina bästa arbetare. Han rent av krossar våra hjärtan. Vi söka honom i en vän, och han kommer till oss genom en fiende. Våra ögon se efter honom i ljus, och han kommer i mörker, i lugn, och han kommer i ett stormväder. s 148

Inom tidens gränser vår vi inget svar från Gud på varför vi skall drabbas. Det vi får kommer från en mild röst som säger ”**Var stilla** Gud är här”, eller ”det är jag”. s 148

Sen kommer EG:s försäkringar att ingenting med oss sker av slumpen, Gud har det allt sin hand, han har utgången i sina händer. I slutändan blir allt gott. Ibland kan vi upptäcka detta goda redan här. s 149

Faran för den kristne i jordelivets prövningar är **att som Job förlora sansen**. Att inte förlora sansen, tro i högsta potens (mitt uttryck).

Slutligen i avsnittet förmaningar. I förmaningarna inmängt **hur man blir en furste**. En furste överväldigas inte av den sorg, smärta och övergivenhet som följer på lidandet. Den lidande kristne talar aldrig i sitt hjärtas oro, utan gråter ut inför Herren. Sen återvänder den kristne som en furste. Han (obs det står så) uppodlar sin manlighet genom tystnad i sorgen (självbehärskning). Stormen prövar om vi har säkert ankarfäste. s 149

Tala aldrig i ditt hjärtas oro. Du vet icke, vad du säger. Redan i morgon föranledes du kanske att ångra dig och taga dina ord tillbaka. När du överväldigas av sorgen, gå avsidet och gråt inför Herren. Sedan må du återvända som en fur(**slut 149**) **150** ste, förklarad genom tårebad. »En man kväver sorgen i sitt hjärta.» Uppodla din manlighet genom tystnad i sorgen. Allt har ju sin övergång. *Var stilla, Gud är här!* Kläng dig fast vid honom. Låt stormarna rasa! Vindarnas Herre för dig igenom. Öva självbehärskning, med blicken fäst på den leende allmakten. Vila på vingen under flykten genom denna värld! Snart är all nöd förbi. *Men av vredgad våg jag fördes xxPå min dyre Faders arm. xxOch han i sin varma kärlek xx Drog mig närmare sin barm. (Slut 150)*

Bibelhänvisningar till "Lugn i stormarna"

Jobs uppgivenhet och hans oöverlagda tal beläggs med citat från Jobs bok.

Belägg föreligger även för problemet med Guds tystnad och hans främmande verk. Här finns mycket i bibeln att ta av.

Att Gud har kontroll över allt beläggs med 1 Kor 10:13. Även här finns mer att få. Hela bibeln genomsyrad av tanken på Guds suveränitet och "allvetande".

*** = relevant bibelhänvisning**

- = relevant men det EG är ute efter förekommer allmänt i bibeln

***Job 3:6** s 149 Den natten, må mörkret behålla henne, må hon ej få glädjas ibland årets dygn, icke komma ibland månadernas tal! (obetänksamt yttrande av Job om sin födelse)

***Job 20:2** s 149 Därföre och för den oros skull, som är i mig, drifva mina tankar mig att svara. (Job talar i oro)

***Job 30:22** s 148 Du upplyfte mig på stormens rygg och lät mig fara, och *dess brak betog mig sansen (Guds handlande enl Job)*

***Job 30:22** s 149 Du upplyfte mig på stormens rygg och lät mig fara, och dess brak betog mig sansen. do

-Mal 3:3 s 149 (Vem kan uthärda när han kommer) Och han skall sitta och smälta och rena silfret, och han skall rena Levis söner och luttra dem likasom guldets och silfrets, och de skola så frambära åt Herren offergåfvor i rättfärdighet.

- Mark 4: 37 f, 41 obs hänvisning 4:31 Och en häftig stormvind uppkom, och vågorna slog in i båten, så att han redan begynte fyllas. Och han var själf i bakdelen af båten sofvande...Och de voro ganska förskräckta oh sade till hvarandra: Hvem är då denne, att både vädret och hafvet äro honom lydiga?

- 1Kor 10:13 s 149 Ingen frestelse har påkommit eder, utan den mänsklig är; men Gud är trofast, som icke skall tillåta, att I blifven frestade öfver eder förmåga, utan med frestelsen äfven gifva utgången att I mån kunna uthärda henne.